

BALVART DE SITGES

SETMANARI CATALÀ

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Carrer de Sant Pere, núm. 6

DELEGACIÓ A BARCELONA: Doctor Dou, núm. 15, entressol, 1.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

SITGES, trimestre, 1'50 pessetas
ESPANYA, id. 2 id.
ESTRANGER, any, 12 franchs

Anuncis, Esquelas, Remitis y Reclams
à preus convencionals

Els de la primera pàgina's pagarán doble

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

ANY III

SITGES, 10 DE MAIG DE 1903

NÚM. 93

Sabateria de PAU PUJOL

CARRER NOU, 3

Aquest acreditat establiment ofereix al públich un variat assortit de calsat pera caballer, confeccionat á má ab materials de primera classe y á preus reduhits — Pera mostrás y nota de preus vegis l'aparador del carrer Major, núm. 23, y visitin quan tinguin gust aquesta nomenada botiga

En proporció se venen

las fincas següents:

La casa número 2 del carrer de Parelladas (Cap de la Vila) composta de planta baixa, ab tres tendas, entressol y dos pisos; fabricada tota de rajola, canalizada pera gas y aygua, ab mitja ploma d'aygua en propietat y comunicació á la cloaca.

La casa número 16 del carrer de Fonollar, davant del Hospital, composta de planta baixa y un pis

Una pessa de terra campa, de cabuda dos jornals, aprop de la població; tenint la entrada per la carretera y punt denominat «Pont de can Milá» y llinclant ab la mateixa finca de «Can Milá».

Darán rahó, á Sitges

Carrer de Bonaire, núm. 35

y á Barcelona (Gracia)

Plassa de la Llibertat, 2, 2.ª, 1.^a

Lo Regionalisme progressiu

Los nostre regionalisme, com tota doctrina que tingui per objecte enderrocar un ordre de coses existent, ha sigut calumniat pels partidaris d'aquest ordre de coses ab multitud de qualificatius á quin mes fals.

Los amichs del quietisme y l'ensopiment han cridat airats contra els que volian desensopirlos; los morts d'aquest gran cementiri, han protestat contra 'l nou Mesias que pronunciaba las mágicas paraulas de «tixecat y acamina» També grinyola 'l carro al comensar á moures després del repos; també se fa 'l ronse lo condemnat que'l portan al patibul.... Sempre la lley de la inercia complintse ja en lo mon material ja en lo de les idees.

La nostra feina principal ha de ser donç, probar la falsetat de les calumnies que en contra nostra aixequin los enemichs; hem de desfer ab paciencia de benedicti los obstacles que puguin impedir nostra marcha.

Que'l catalanisme es reaccionari, que'l catalanisme voldria resucitar los tiempos medioevales, es cosa mil vegades dita y mil vegades refutada, mes se coneix que'ls nostres enemichs dehuen ser com los homes de que'ns parla l'Es-

criptura que tenen orelles y no senten, tenen ulls y no vehuen, frase que aplicada al nostre sac jo crech que estaria millor dient «que tenen orelles y se les tapen pera no sentir, tenen ulls y els tanquen pera no veure».

Pera compendre que'l catalanisme no es retrogrado sino que es la doctrina mes avensada y conforme ab la ciencia moderna n'hi ha prou ab saber que es lo catalanisme.

Tothom sab que existeix un sistema científich anomenat particularista, cual base es la divisió, l'especialisació. Aquet sistema perteneix á la ciencia en general y per lo tan pot fersen aplicació á una ciencia determinada, ja perteneixi al grupo de les naturals; ja al de les polítiques y sociològiques.

Apliquemlo á la política, apliquemlo á l'organización de les colectivitats humanas y allavors, en aquet cas concret, lo particularisme cambia son nom per Regionalisme.

Mes pera poder aplicar aquet metodo á l'organización d'un estat, es necessari que aquet estat reunexi certes condicions.

A las societats primitives, á las tribus dels primers temps de la humanitat, á n'aquellas agrupacions d'homes, d'una mateixa rassa, d'unas mateixas costums y una mateixa llenga units pera lograr un fi comú, ne hauria estat posible lo particularisme.

Mes aquells pobles primitius anaren progressant un cert grau de civilisació se desenrotlla en ells y tingueren d'anarse separant moguts per l'esperit d'expansió de que s'anaben posehint. Al mateix temps sa organizació aná modificantse, de sencilla se tornaba complicada, d'uniformista s'inclinaba cap á l'especialisació. Al principi lo poder y la religió la jefatura militar y les atribucions sacerdotals estaban confoses; una mateixa mes les reasumia. Mes despres aquestas broncas se destriaren y hi hagué reys y jutjes y sacerdots....

Y aquet fet, aquesta especialisació, pasa en tots los ordres de la naturalesa. A mida que un ser progressa, va especialisantse, mostrant mes y mes la varietat distintiva de l'obra de Deu.

Los astres que avuy admirem en l'espai, mostrant la bellesa de sa llum, ja propia, ja respectada; ¿que foren en so origen sinó nebuloses, mases informes de materia cósmica?

L'embrió, aquet ser rudimentari, ¿no forma una massa informe; y no van destriantse sos orgues á mida que'l transcurs del temps lo fa progresar?

¿Entre tots los sers que forman nostre mon quin te l'organisme mes complicat? L'home. Donç veyem que'l mes complicat es lo mes perfecte.

Desde l'animalcul, desde 'l protoplasma vinent, absorbint les materies nutritives per la pell, sense forma determinada, fins al mamífer ab aquella gran complicació orgánica, quin salt mes tremendo en inteligència quin salt mes tremendo en perfeccions.

Cuanta veritat tanca la frase d'en Sócrates á sos deixebles «totas las cosas nobles son dificils y complicadas.»

Ab aixó ni ha prou pera quedar convensut de que tot lo que tendeixi á la divisió, á l'especialisació no sols no es contrari al progres sinó que está conforme ab ell, no sols no es retrogrado sinó que es avensat.

Ará bé lo catalanisme, lo regionalisme en general, sent una aplicació dels principis particularistas al govern del pobles, ¿pot ser retrogrado, pot ser una doctrina medio-eval?

De cap de les maneres.

Mes s'em objectará: aquestes doctrines pugnan ab las modernas corrents d'unificació.

Contestar á n'aquet dupte será l'objecte del proxim article.

J. M. TALLADA.

Abril 1903

Després de las eleccions

A SITGES

Després de la renyida lluyta electoral passada, veyem més gran y espléndit el triomf en la nostra estimada vila, perque hem conegut més detalladament las malas arts que usaban els nostres enemichs, que se servian de tots els medi para pèndrens els vots y cambiar las papeletas catalanistas.

Pero apesar de tot, com una forta corrent d'opinió estaba al costat nostre, obtinguerem un éxit immens com gairebé may s'havía vist á Sitges, ja que aquesta vegada, á diferencia de totas las altras, se presentaren quatre candidaturas y els vots, per consegüent, estaban molt dividits. Avans solsament se presentaban duas candidaturas y era fácil obtenir una gran majoria, pero en la passada lluyta era en extrém difícil el conseguirho sino's tenia l'entusiasme de la major part de la població.

Y aixó, ho dihem ab orgull, ho hem conseguit, rodejant la nostra candidatura un entusiasme noble, reflexiu, que aclaparaba als nostres contraris.

El poble de Sitges s'ha fixat en la nostra victòria y d'ella n'espera resultats profitosos pera'l pervindre. Y podém assegurar que aquets forts nucleus de personas digníssimas qu'estigueren al nostre costat en la passada campanya, formant una opinió poderosa, compondrá part en las eleccions municipals del vinent més de Novembre, procurant aixís cumplir un dels principals debers dels bons ciutadans, com es el de intervenir en la cosa pública y procurar desfer aquet fatal divorci entre'l Municipi y 'ls sitgetans que existeix avuy, degut al caciquisme de un home qu'es el principal element de discòrdia de tot el poble.

Aquet serà'l nostre lema: Unir, agermanar a tot el poble, ab llassos de simpatia, pera fer prosperar la nostra vila y ofegar al caciquisme y tots els germens de discordia dels que vulguin revifar lluytas locals y suicidas, á que tant aficionat n'es el nostre caciquet y el seu paper *El Eco*.

DON NARCÍS PLA Y DENIEL

El nostre estimat amic ha rebut aquets dias grans probas de consideració y respecte de molts elements del districte, reconeixent tothom, amichs y adversaris, la seva honradesa intaxable y noblesa en la lluyta.

Aquet districte, tan melejat pel caciquisme, deu al senyor Pla y Deniel l'haber moralisat las eleccions, cosa que cap partit d'oposició, principalment el republicà, habia conseguit may. Ell ha fet obra de cultura, introduhint en els pobles costums polítics com en els estats moderns, creant habits de civilització, fent campanya serena, no insultant á ningú, y cridant á tothom en la salvació de la patria.

La seva candidatura ha sigut un destell lluminós, vivicant, engendrant sava patriótica que donará espléndits fruits.

Si ell hagués volgut seguir els procediments tan usuals aquí á Espanya en las eleccions, y que usaban els altres candidats, podém assegurar que haguera sortit diputat. De ls manera com es fan aquí las eleccions, el senyor Pla y Deniel gairebé podém dir que ha obrat ab un excés de noblesa, sobretot devant de las malas armas que usaban els nostres enemics.

El senyor Pla y Deniel se n'ha emportat la consideració y estima de tots els elements honrats del districte.

A «EL MENSAJERO»

Aquest periódich republicà, en las passadas eleccions ha fet una una campanya inícu, propia del sectari, contra'ls catalanistas y contra'l nostre candidat senyor Plá y Deniel.

Era una campanya inculta, fomentadora de baixas passions, impropia de la democràcia, de que tant galleja, y en la que inventan totas las tonterias imaginables, pera afalagar la populatxaria y atiar las passions dels demagogos, que viuen encara á l'any 70 y que tenen una noció de la paraula llibertat del tot anticuada, y que avuy ja está completament arreconada en el mon civilisat, ahont, donant mostres de una gran cultura, se respectan y may se ofenen las creencias dels altres, cosa que no sucseix en molts republicaneros d'aquí.

Nosaltres, per dignitat, posarem els punts sobre las is á n'aquets que feyan aquestas campanyas demagógicas y jacobinas.

El Mensajero ens ha volgut contestar y hem quedat *espatarrats* devant d'aquell escrit. El seu autor, volgent demostrar que es *ilustrat*, ens planta un article de tons tant filosófichs y clar-obscur, que francament, després de llegirlo molt detingudament, hem tret en clar una cosa, y es que no l'hem entés per res. Y aixó que fins el vam llegir ab un *lente* per veure si el desxifravam, donchs ni aixís.

Al autor d'aquella ignocentà *réplica* li hem de dir que nosaltres estém acostumats á parlar clar y catalá, y que totas aquellás elocubracions de filosofia barata, contra lo que devia intentar, no diuen res en concret.

Ja ho veyém que ns diu *mozalbetes* (aixó ho deu haver copiat del Secretari de Sitges), *entes ruines, cerebros atrofiados pagados por los curas* (?), *explotadores* y altres bestiesas esgarriofas, que ns han fet tremolar d'*espant*.

Pero li parlem ab franquesa, fora d'aquestas paraulas, modelos de *cultura* y *bona criansa*, que avuy ja no fan cap efecte, y que las usan solsament en Lerroix y C.^a y demés *literats* de la corda dels *publicitaris*, de lo demés hem quedat *in albis*.

Un altre vegada parli més clar, encare que tingui de sacrificar aquellás paraulas buydas y alambicadas, perque avuy, vaja, ja se'n pot tornar al llit.

Y prou, que no val la pena de pendre en serio aquestas ignocentadas.

A LA UNIO

Sitges, gracias á las doctrinas salvadoras del Catalanisme va deixondirse del encongiment en que estava. Avuy lo poble veyent clarament la

oligarquia que malmena los intereses comunals tot á la una ha donat lo cop de grúa als xanxullers d'ofici y hem presenciast (com may s'havia vist), que casi la totalitat del cens ha depositat son vot per acabar ab lo caciquisme, hem vist com una nombrosa legió de personas aymants d'ordre y de justicia s'ha portat d'un modo admirable per fer surar la candidatura catalanista, no sols ja per l'esprit de la noble y salvadora idea que'ls anima si que també per acabar ab la ruïnosa política del cacich.

Més ara, convé trevallar de ferm en aqueixos moments de victoria. Enorgullits com bonament podém estar del gloriós triomf obtingut diumenge passat, convé ara unir-se més que may tots los elements sans de la Vila per acabar ab la ridícula y vergonyosa comedia que representan alguns ineptes prenent forma de socialistas (sols pels seus fins particulars) y el caciquet.

En las vinentas eleccions municipals la major part dels republicans deslligats llavors del compromís personal que en aquestas eleccions havian contret ab son candidat, saturats d'aquesta admósfera regionalista que respirém, enrobustits ab la sava del catalanisme, aymants molts d'ells de la vritat y de la justicia, del progrés moral y material de la Vila, no duptém, qu'animats d'aqueixos nobles sentiments constituirán una forsa de minoria que s'unirà á la majoria de personas d'ordre y de pau pera alcançar la tranquil·litat, als esperits, tant perturbats avuy, á causa principalment dels excessos dels caciquistas y socialistas fraternalment barrejats.

N.

Sitges 30 de Abril de 1903.

A la Diputació Provincial

Una proposició dels diputats catalanistas

En la passada sessió se doná compte d'haverse presentat una proposició firmada pels senyors Saltor y Bertrán y Musitu pera que la Diputació nomeni una comissió de cinch diputats, consagrada á la qüestió social dintre de la provincia, que estudihi profundament las necessitats de la industria, que armonisi 'ls interessos del capital y obrers, que crehi borsas de treball, caixas de pensions pera la vellesa, etc., etc.

Apoyá la proposició'l senyor Saltor. Diu que creu inútil esforsarse en recomanar aquest punt que per sa evident y altíssima importancia ja está recomanat. No és el desitg dels firmants invadir las atribucions d'altras entitats á las que te encomanat el Govern aquest comés. Lo que preteném és que aquesta comissió assumeixi en la qüestió social tot alló que tingui d'especial per la circumstancia del territori. La qüestió del treball y capital adquireix diversos caràcters segons els païssos, y cap que las resolucions á n'ella referents tinguin quelcom de singularisació á cada un d'aquestos.

Se pren en consideració la proposició dels senyors Bertrán y Saltor, y passa á la comissió corresponent, que és la de Governació.

IDILI

Poesia premiada ab la Flor Natural en els Jochs Florals d'enguany

Càntic d'Amor.
càntic de Vida.
que 'm dona al cor;
quina alegríal

L'AMOR

Has arribat al ample camp. No oviras sota aquell roure corpulent l'aymada.

L'AYMAT

Prou que la oviro: dreta al mitg del ombra, cerca amorosa entre las branques baixas.

L'AYMADA

Vina aymat méu: repara entre las fullas quin niu més ombrejat, no més hi piula un aucellet que aletajant tremola.

L'AYMAT

Tot sol al niu? Amor y ahont son els altres?

L'AYMADA

Oh mon aymat! els altres ray que volant Vataquí qu'als mitjdias jo reposo, á l'ombra d'aquet roure y vaig sentir entre el frech de las fullas á piular. Era un niu que neixia. Si 'm llevava escorcollant entre el fullam ja 'm veyia aquí en las branques baixas la niuada. La guati somrient y ab gran frisança tots badaren els bechs com si vegessin en mí á la mare llur. Y tots piulaban desafortadamen; de pelats qu'eran els uns contra dels altres s'apinyaban cercant la tevió que els dona vida, y si moguí sense volé una branca y filtrá un raj de sol illuminantlos van callá en la claror. Jo cada dia me delitava en veurels y els guaytaba tot contantlos las plomas qu'els neixian. Pero un dia vingué qu'al apartarme las branques per mirarmels, sento un xiscle y una gran volior que s'extenia. Tots fugian volant que ja eran grossos; no mes aquet petit va caure 'n terra, piulant tot llastimós. Jo que l'agafo encloentlo en la ma, y ves si frisaba qu'el sentia frisar en mí mateixa. Al niu el retorní y are sos pares li duen nodriment. Ahir venia el vell que li portaba una cigala; vetaquí qu'al sé aprop se li escapa y s'en va á terra tot fresant: llavors l'aucell astut se ni corra al redera, á si li apropa'l bec, ja la cigala bot resonanta, rodolant per la herba y á la fi guanyador l'aucell s'en vola, portant á la xerraire que cantaba, desesperadament entre las fullas.

L'AYMANT

Cercaba en l'armonia de mos versos, un cant pel teu retorn y 'm diu l'Amor qu' aquieti las cordas de ma lira y vinga envers á tu, pera adorarte en l'amplada dels camps.

L'AYMADA

M'es ben plaent

que tu'm vingas á veurer; tot just are venia á reposá aquí á la bon'ombra, y al teu aprop més grat serà'l repós. Te culliré las branques més hermosas, per ferte una corona y coronarte.

L'AYMAT

Deixam asseure aquí als teus peus aymia quan arrenquis las branques y trontolli l'arbre, cauran al meu damunt las fullas. Que be hi estich hermosa! Guayto enlaire y avans de veurer la verdor del sostre, te veig els pits que't brotan ufanosos qu'ets esbelta aixecante en dins del arbre per cullir la corona; et veig la gorja resplandir de blancor cada vegada que donas estrabadas á la branca. Que la fas graciosa la corona! Las tevas mans que hi saben á las branques qu'encare que las torsis no se't trencan? Asségut als teus peus veig com te acostas, y'm sento la corona sobre 'ls rutlles.

L'AYMADA

Els teus cabells! que be s'hi entortolligan!

L'AYMAT

Vull ajudarte en l'amorosa feyna y palparé 'ls teus dits entre las fullas.

L'AYMADA

Que fort qu'et mostres coronat de roure!

L'AYMAT

Ascute al meu aprop que la bon'ombra s'es'estesa amplement pera juntarnos.

L'AYMADA

Qui'n benestar se sent aquí als teus brasos! Guaytant enllá d'enllá per entre els roures, se veu la plana verda tota estesa fins á tocar al mar.

L'AYMAT

Si, dona hermosa! el bon sol la feconda; ella quieta rep l'ample bes que l'han de inflar de vida. Els roures centenaris, sempre joves ofereixen las copas luxuriantes. Escolta el vent que passa. Sents? Murmuran asprement las verdors. El nostre roure s'ha queixat foscament. Es que no'ls plauen els afalecs dels vents quan el bon sol els feconda ab sa llum esplendorosa. Volen se inmóvilis com las rocas. Brunzen els brumarets entorn de l'estimada y els fa bó d'escoltar llur veu ardenta.

L'AYMADA

Tot es amor al nostré entorn!

L'AYMAT

Amemse.

No es mon desitj el trist polsar la lira
caminant llargament y solitari.
Es mon desitj estrenyet en mos braços
y que fermada en ells mes cants inspiris.

L'AYMADA

Sobre totes las cosas vull amarte
que he nascut per ser teva, y t'anyoraba
quan sols t'havia vist en el meu somni.
Jo deya: ahont deu ser ell? Are que brota
com un roser la fresca matinada,
deu cantar lliurement anant pels boscos
guaytantse'l sol ixent per entre els arbres.

L'AYMAT

Jo deya: ahont deu ser ell? Potsé canta
are qu'es pon el sol. Mentras camina
vers á la llar pairal deu aturarse.
á cada mata que floreix; las voras
dels camins son floridas; poca pressa
deu portá á torná casa. La faldada
m'apar exuberant y olorosa.
Are qu'arriva al se al portal la versa.
Son pare prou la repta per tardana,
pro ella que riü ab el cayent del dia
li ofrena el primer ram amanyagantlo:
aquestas son per vos, las mes hermosas.
Son pare tot cofoy com las prenía.

L'AYMADA

Y axis debia ser perque'ns trovarem
per un camí florit.

L'AYMAT

Feya bon dia

per cullí flors y jo et digui: Oh! Donam
d'aquestas flors que culls.

L'AYMADA

Prou si cantessis

una cansó plaenta.

L'AYMAT

Tu cantabas

Amor y saps lo qu'aquell jorn sentirem.
Desde aleshores com t'he desitjada!
Arreu ens hem cercat. Un jorn venías,
era un jorn del hivern, tota lleuxera
ab un feix de serments qu'allí á la vinya
ton pare habia fet de la podada.
—Ahont va la que mos cants inspira

L'AYMADA

La llar demana llenya als que la voltan.

L'AYMAT

Ditxós el qu'et pot veure illuminada
per la claror pairal. Qu' hermosa que' erats
ab els serments al bras: com destacabas
entre las planas ermas y el cel nuvol.
Quina claró en tos ulls. No sé que feres
si mirantme y movente qu' apretares
contra ton pit els vells serments y fos
desoblit ó avaricia de ton pare,
un ars ben punchagut al feix hi habia
qu'al pit se'te va clavar. Ay com xisclavas,
semblabas una cabra esgarriada
que cerca son remat. Caigué la llenya:
et vaig destapá el pit qu'enlluernaba
y una gota de sanch tota riallera
hi brollaba incitanta. Aviat mos llavis
t'el volgueren guarir; vaig apropiatels
fins á xuclar la sanchs. Després cobrírem
tu y jo aquell pit hermós y t'en anares
ab els sermens al bras. Qu'hermosa qu'erats
entre las planas ermas y el cel nuvol.

L'AYMADA

Al cayent del hivern, que la florida
dels atmetllers arreu s' esten filairosa
un dematí glassat que regalaba
vaig sortí al pont al acabar de plourer.

Tot era plé de fotjas de la pluja
ahont els admetllers hi enmirallaban
alegremen las brancas floridoras.
Ells me feren curiosa y volguí veurem
qu'aprop mateix hi habia un' ample fotja
que convidaba á enmirallars. Hi corro
y m'esguardó rient; mas galdas roijas
sobre las brancas d'atmetllé oviraba
y tot de sopte en mon espili hi veitg
un voleyar de flór y al meu des sobre
tota una pluja; sa frescò en las galdas
y en el pit vaig sentir.

L'AYMAT

Com que't guaytaba

feya una bella estona entretinguda
mirant á terra vaig pensar: que cerca
tan afanyosa? y m'en vingui allí ont erats.
Al apropiarme y veurem la florida
que sobre teu rient, llua molla
del agua de la pluja, va tentarme
y somoguí tot l' abre sensa doidrem
que ton pare hi perdés tants fruits promesos.

L'AYMADA

Quina sospresa'm vas doná: Jo deya:
no fa ni una alé d'aire y cauen flors!

L'AYMAT

Tota tú recuberta de flors molles.

L'AYMADA

Ab gran pausa debías apropiarte
que jo no't vaig sentir.

L'AYMAT

Tu no hi sentías;

an ab l'espill t'habías encisada.

L'AYMADA

Qu'hemós fou aquell díal

L'AYMAT

Tots ho feren

els jorns qu'ens aplegaren! T'en recordas
d'un matí prop del mar? Jo t' escribía
damunt la sorra ab una canya verda
els versos del amor: tú els resseguias
lleginlos y formant ab las petjadas
un marc al llur entorn. Pro alguna volta
el teu peu s' enfonzaba y de l'arena
brollaba l'aygua clara; tú saltabas
mitx espantada y deyas falaguera:
Ay si'ls esborro!

L'AYMADA

Prou que m'en recódo:

Era un matí ben clar: tota la platja
lluia enllá d'enllá sensa cap ombra

L'AYMAT

Aprop del mar en la serena platja
ens hi espera una llar feta de nou
qn'encare farà olor de pedra fresca
Al caliu del amor s'enmotllará
al nostre ser, com aquet niu del rouler
s'ha enmotllat als ausells que tu hi vas veurer.
Allí hi vindrá després de l'esperansa
qu'omplirá la blancor de casa nostra
el nostre primer fill y el veurém neixer
cantant cantant tot esperant als altres.
Y et veuré cada dia á casa meua!
Qu'es hermosa la llar ben endressada
per las mans de la dona qu'ens estima.

FRANCESCH PUJOLS

Sessió de l'Ajuntament

SEGONA DE CONVOCATORIA

Comensa á las set, presidint l'Alcalde don Gaye-
tá Benapres ab l'assistencia dels senyors regidors
Carbonell y Batlle, Robert, Company y Mitjans.

Després de llegida l'acta anterior que fou apro-
bada sens discussió, varen dirse algunas cosetas més,
que no poguerem sentir per la gran crideria y es-
candol que feyan algunas criaturas que jugaban á
á baix á xaveca y á caball fort y altres jochs infantils
que sols al recordar aquell ditxósos temps casi ens
vingueren las llágrimas als ulls, al pensar qu'allavors
tot era ignocencia y candor. ¡Quin contrast!

El *compañero* Mitjans va dir que'l deixessin enra-
honar.

Tot seguit va ferho, y, va dir que *realment*, ell
sabia que'l mestre de la vila, en els que no pagavan,
realment no se'ls ensenyaba tant com s'ensenyaba en
els richs, ó els que podían pagar, per lo tant que de-
vant de tot aixó se l'havia de posar els peus á rotllo
y complir com *realment* ha de complirse.

El senyor Benapres no volgué creure del senyor
Fornells que tingués aqueixas miras, més, que vist
lo que deya el senyor Mitjans procuraria averi-
guarho.

Y se acabó el carbón. Res més va pasar.

Seguidament va donarse per acavada la sessió al
quart y poch temps de comenssada.

DESENGANY

I

On vas, donzella, cor-ferida,
ab llurs cabells lassos com brins d'or,
tan trista, sens esma, esgrogueida,
en busca de consol pera ton cor?

On vas tota sola, pensativa,
boy fugin dels homes la mirada,
cercant al amor que't té captiva
com l'ancella pel llas empresonada?

Al aymant traïdor que'l cor somia

y't juraba un amor sense recel,
no l'escoltis mai més; era follia:
sas paraulas son amargas com el fel.

Vina, no ploris, y óbrem lo teu pit
que'l punyal del desengany á atravessat;
ní apars un lliri d'aygua boy moreit
que'l uracá crudel ha desfullat.

II

Al aymant traïdor que'm té corpresa,
oblidar-lo no puc un sol moment:
com la rosa 's penseix sense bellesa,
d8 dolor moriré y de sentiment.

Perqué somriu la hermosa primavera
esbadellan las flors del bosch ombriu,
si s'esvaeix ma ilusió primera
al primer raig de sol del meu istiu?

Perqué, digam, floreix la verda prada
que la sava fecondant ha fet florí,
si mon cor de verge enamorada,
coll-su per la gelada ha de morí?

Perqué canta festiu lo rósinyol
provas de amor á sa cara esposa;
si sos cants permí son cants de sol
que'm recordan quan hera benditxosa?

Com la tortra solitaria vull cantar
mas queixas amorosas ab afany;
al aymant traïdor vull oblidar
que mon cor ferí ab lo desengany.

R. A. S.

NOTICIAS

El passat dijous va visitar aquesta vila el gover-
nador civil de la provincia senyor Gonzalez Rothwos,
á qui cumplimentarén las autoritats.

El governador visitá el *Cau-Ferrat* y quan de
notable enclou Sitges, anantse molt satisfet de la
excursió, prometent venir un altre dia ab més de-
tenció.

Coaccions dels socialistas

Hem sapigut ab tots els detalls, gran número de
coaccions que alguns socialistas d'aquí feren el día
de las eleccions.

Quan se feu l'escrutini en els dos colegis, els
nostres interventors pogueren fixarse que en més de
15 papeletas catalanistas, els socialistas havían esbo-
rrat el nom del senyor Plá y Deniel y en son lloch
hi posaren el d'en Quejido. A n'els republicans els
hi passá lo mateix, puig saben positivamente que'ls
socialistas els hi cambiaren més de nou papeletas de
en Pau Barbé, posanthi el nom d'en Quejido.

Además varis sòcialistas insultavan á alguns dels
nostres electòrs, y á n'algún fins se atreviren amena-
ssarlo, si continuava treballant per la candidatura
del senyor Plá y Deniel. Y tot aixó en nom de la de-
mocracia, de que diuhen ne son tan partidaris (?).
Se'ns diu además que á la Taberna de Colón hi te-
nían una especie de garita, montada á estil de la del
Secretari, y que allí s'hi feya l'art de *birli-birloque*.

El mal está en que aquestas energías (?) que em-
pleavan contra'ls partits de oposició, no las emplein
contra'l cacich, ni contra la qüestió dels consums, ni
els embolichs del Municipi. En aquestas qüestions
tant importants, han callat y callan com uns morts,
ab gran content del Secretari.

El diumenge passat diada de Santa Creu, com de
costum va surtir la professó cap als pins-vens á be-
nehir el terme.

Sembla que la cullita del blat no'es presenta
tant malament com se creya desde bon principi; en
els camps de terras frescals las espigas puján ab molta
ufanesa. Si en l'en graná segueixan com fins ara, la
cullita pot dirse que será ben passadora; de palla no'n
sortirá tanta com l'any passat, perque els blats don-
nat á las pocas ayguas no han pujat de bon tros
tant.

Las vinyas puján ab-forsa tendró y molt rahims.

Com de costum, els balls de tarde que se cele-
bran tots els dias festius en el Prado Suburense se
veuhén del tot concurreguts; tant es axis, que'l diu-

menje pasat es feya difícil trovar un lloch ahont poguerse inquirir-se.

La nova societat de joves «L'Aplech» continúa donan també balls de tarde totes las festes, resultan bastant concurrèguts.

Els joves aficionats de la secció dramàtica «Lo Rebrot» han posat en estudi la nova producció del nostre distingit amich en Santiago Rusiñol «L'Héroe» pera representarla en un temps molt proper.

Biblioteca Popular de «L'Avenç»

Es notava un gran buyt en la literatura de la nostra terra que s'ha vingut a omplir ab las publicacions econòmiques de «L'Avenç». Eran necessaries aquestas publicacions pera difundir entre totes las classes las millors produccions catalanas, com succeheix en els païssos adelantats en que, además de las edicions luxosas, s'en editan de populars pera aixís cumplir ab el deber de difusió general de la cultura.

Y aixó precisament tenim d'agrahir als editors, per aixó donem la importància que's mereix a aquesta biblioteca que desitjariam que prosperés y creixés indefinidament.

Además de las millors obras d'autors catalans, publica traduccions dels més eximis escriptors estrangers, com Lleó Tolstoi, Sacher-Masoch etc.

Fins are hi ha publicadas las següents obras: *Daquí i d'allà* d'en Santiago Rusiñol, *Contes de Lleó Tolstoi*, *Croquis Pirinenchs* de J. Masó y Torrens y *Historietes Galizianes* de Sacher Masoch.

La impressió es excelent, ab cobertas a duas tintas, essent el preu de 50 céntims volum.

Registre civil del mes d'Abril

Casaments. — Lluís Camps y Magrans, ab Adela Ferrer y Cros. — Sebastià Monjo y Petit, ab Marina Rovira y Bori. — Salvador Rojés y Calvet, ab Josepha Rosés Vidal. — Antoni Forment y Rigual, ab Salvadora Vallés y Soler. — Total, 4.

Naixements. — Rosa Tutusaus y Martínez, filla de Joseph y Josepha. — Maria del Vinyet Termes y Colomer, filla de Pere y Dolors. — N. Roca y Marcé, filla de Jordi y Remy. — Total, 3.

Defuncions. — Mercé Bastán y Molina, de 3 mesos. — Pau Fontanals y Llopis, 65 anys, casat. — Bartomeu Tassis y Ferret, 58 anys, viudo. — Jascinta Dallá y Llambrich, 32 anys, casada. — Dolors Colomé y Rosell, 30 anys, casada. — Maria Pajés y Portas, 21 anys, casada. — Bartomeu Busquets y Matas, 70 anys, viudo. — Salvador Rimbau y Nin, 44 anys, casat. — Total, 8.

Despres d'una terrible enfermetat, a l'edat de 34 anys, el dilluns al matí va morir el nostre benlúgut amich el compatriota en Joseph Padrol y Robert.

L' amich Padrol robust de foras y ple de salut durant els primers anys de la seva joventut semblaba que no tant promte havia de pagar ab la seva existencia donchs la última malaltia l' arrebasat dels amichs y de la seva familia per sempre mes.

L' enterro va ser una verdadera manifestació de dol, els amichs li portaren una gran corona de flors naturals que la conduia un cotxe descubert, els mateixos treballadors de la seva botiga de boters, portaren el ferretre atres amichs anaven precedits en atxas y la banda del senyor Cascó durant el pas de la comitiva fúnebre va executar una sentida marxa.

Els funerals que se celebraren en el mateix dia y assistí una nombrosa y distingida concurrencia.

Descansi en pau l'amich Padrol! A la seva esposa, familia Padrol y Robert els hi envihen el nostre mes sentit pessam.

En el saló Parera hi han estat exposats la setmana passada uns riquíssims moblatges. Un joch de saló que regala la familia Font a son fill En Felip y un altre de bany, regalo de la familia Llopert a sa filla la senyoreta Maria.

En el primer, de forma russa, hi abunda quelcóm l'esculptura.

El segon, de forma modernista, tot esmaltat de blanch ab ribets blaus, produheix un efecte encisador y tots dos son d'un gust exquisidíssim y fugen d'aquella construcció rutinaria.

Además també s'han exposat una hermosíssima colecció de mobles, encarrech de la mateixa familia, que han cridat molt l'atenció del publich.

Felicitém al senyor Parera per haben sapigut in-

terpretar ab tanta delicadesa aquest treball, que no duptém es del gust de tothom y de las mateixas familias Llopert y Font.

Hem rebut la següent carta en castellà, del diputat del districte senyor Barbé:

«Sr. Director del BALUART DE SITGES

Muy señor mio y de mi mayor consideración: Diputado a Cortes electo por ese Distrito, creo uno de mis principales deberes ofrecer mi concurso incondicional a cuantos intereses en el mismo se desarrollan para ayudar en la medida de mis fuerzas y en el desempeño de aquel cargo, a la prosperidad moral y material de los pueblos a quienes debo la representación.

Eligido ya, no represento solo a un partido político y sería mi mayor satisfacción fundir todas las conciencias y voluntades en una sola aspiración que tuviese por finalidad el bien del Distrito. La prensa periódica, como elemento de cultura, aun aquella que en el ardor de la lucha política ha podido olvidar la cortesía que al enemigo es debida, ha merecido siempre mi mayor consideración y por ello me permito ofrecer a Vd. Señor Director, el humilde apoyo de mis servicios para todo cuanto pueda tender a la consecución de aquella finalidad que todos debemos perseguir.

Me reitero con este motivo su afectísimo y s. s. q. b. s. m., P. Barbé y Huguet.

Barcelona 4 Mayo 1903».

El vinent dissapte, en la parròquia de la Concepció de Barcelona, se celebrará el matrimoni de un estimat sitgetà é ilustrat advocat y una bellíssima senyoreta, filla de un respectable compatriota.

Brillantíssima va resultar la vetllada musical que organissada per las distingidas senyoretas Josepha Masó, Dolors Sanmartí, Maria de las Mercés Freixas, Maria de l'Assumpció Gatell, Ceresa Gatell, Agna Callís, Fidela Prats, Josepha Prats y Maria Ventalló, va tenir lloch el dissapte dia dos del corrent en el domicili de la coneguda profesora de piano Donya Julia Vidal.

En tots els números del programa format per triadas composicions de Wagner, Schumann, Talexé, Beethoven, Chopin, Liszt, Haydn, Mascagni, Borrás de Palau, E. Patierno y altres coneguts compositors, va resaltar la bona formació y perfecta escola que la senyora Vidal sab donar a las sevas dexebls, distingintse notablement la senyoreta Agna Callís en la «Sonatina i.» de Beethoven, Josepha Prats que va executar de un modo inmejorable una «Sonata» de Beethoven, el «Vals n.º 5» de Chopin y altres difícils composicions, Fidela Prats en la «Barceuse» de Schumann, Maria Freixas que obtingué una gran ovació en «La Pastoreta» d'Alcantara, Teresa Gatell en «L'Arpa de David» de J. Bull y finalment la Sta. Maria Gatell que va cantar ab molta perfecció la «Cansó de Maig» de Borrás de Palau sent extraordinariament aplaudida.

En obsequi a las senyoretas que donavan el concert, el nostre estimat amich Carles Masó deixeble del reputat profesor de Violí senyor Jofre, va interpretar d'una manera perfecta en dit instrument: «Reverie de Schumann» y «Cavalleria Rusticana» en que fou acompanyat a piano per la senyoreta Maria Ventalló, «Priore a la Madonnia» secundat admirablement per la senyoreta Dolors Sanmartí, «Lohengrin» de Wagner per la senyoreta Josepha Prats y «Chanson d'Arthur de E. Patierno per la seva germana Josepha, quina esmeradíssima escecució els hi valgué las felicitacions unánimes de la concurrencia.

A la festa assistiren gran nombre de distingidas familias. A més del BALUART DE SITGES hi estavan representats *La Veu de Catalunya* y altres periodichs de la capital. Tothom felicitá calurosament a la distingida profesora donya Julia Vidal que obsequiá a los invitats ab esplendit lunch.

Hem sigut atentament invitats per assistir a la festa inaugural de la Agrupació Catalanista de Premiá de Mar, que's celebrará avuy.

En els Jochs Florals d'enguany obtingué un accésit el nostre distingit amich, l'ilustrat poeta don Ramón Suriñach y Senties.

El felicitém coralment.

Noticias Religiosas

Avuy a las 10 del matí Missa Conventual. A las 5 de la tarde se dará comens a un *Triduo* en honor a Sant Antoni, consistint en Rosari y exercisis del mes, cantantse los Pare-Nostres a veus y orgue, sermó que farà lo célebre orador sagrat reverent Pare Francesch de Berrabens, capuxí de la residencia de Barcelona, acabantse ab lo cant dels goigs y llahor del Sant Taumaturg.

Continuará aytal funció en la mateixa forma los dos días següents, comensantse a dos quarts de set del vespre.

Dilluns a las 7 del vespre comensarán en l'Esglesia de Sant Joan los exercisis espirituals per los noys y noyas que tenen de fer la *Primera Comunió*.

Dijous a las 8 del matí Comunió primera y general per los noys y noyas ab Missa y práctica preparatoria.

A las 5 de la tarde se distribuirán las estampas y Rosaris.

Dissapte a las 9 del matí Missa, Salutació Sabatina y Salve al Vinyet.

Imp. LA CATALANA, de F. Baxarias. S. Rafael, 7; Barcelona

FÁBRICA DE LICORS

Primera a Sitges

MIQUEL RIBAS

A petició de molta clientela, y en vista del gran éxit obtingut ab el **WERMOUTH** marca **MARGARIT**, quina classe es sens dupte la millor que's fabrica a Espanya, puch desde avuy oferir el **RON MARGARIT** ab la confiança que no desmereixerá de la fama que ja acreditada té dit **WERMOUTH MARGARIT**.

♦ Wermouth BLANCA SITGES (sech) ♦

MALVASIA y MOSCATELL de cullita propia

Existencias en tots els Cafés, Restaurants. Colmados, etc.

Vins Ilegítims de Sitges

de la cullita de

D. FELIP FONT

(Premiats en varias Exposicions.)

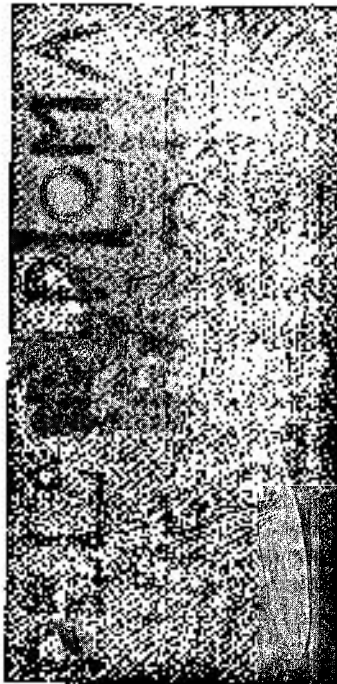
Malvasia, seca y dolsa.	2'50	pesetas	litre
MoscateLL, sech y dols.	1'50	»	»
Ranci «extra»	1'00	»	»
Macabeu, sech y dols.	0'75	»	»

— Se garantiza la puresa —

Se reben encàrrechs al

CARRER DEL DOCTOR DOU, 15, Entrlo., 1.º

BARCELONA

Petrólics menual ab dibuixos

Passeig de Gracia, 106, interior — Barceloneta

— SUSCRIPCIÓ —

10 pesetas
12 »
12 l'unc

Barcelona
Espanya
Unió postal